

Pro všechny

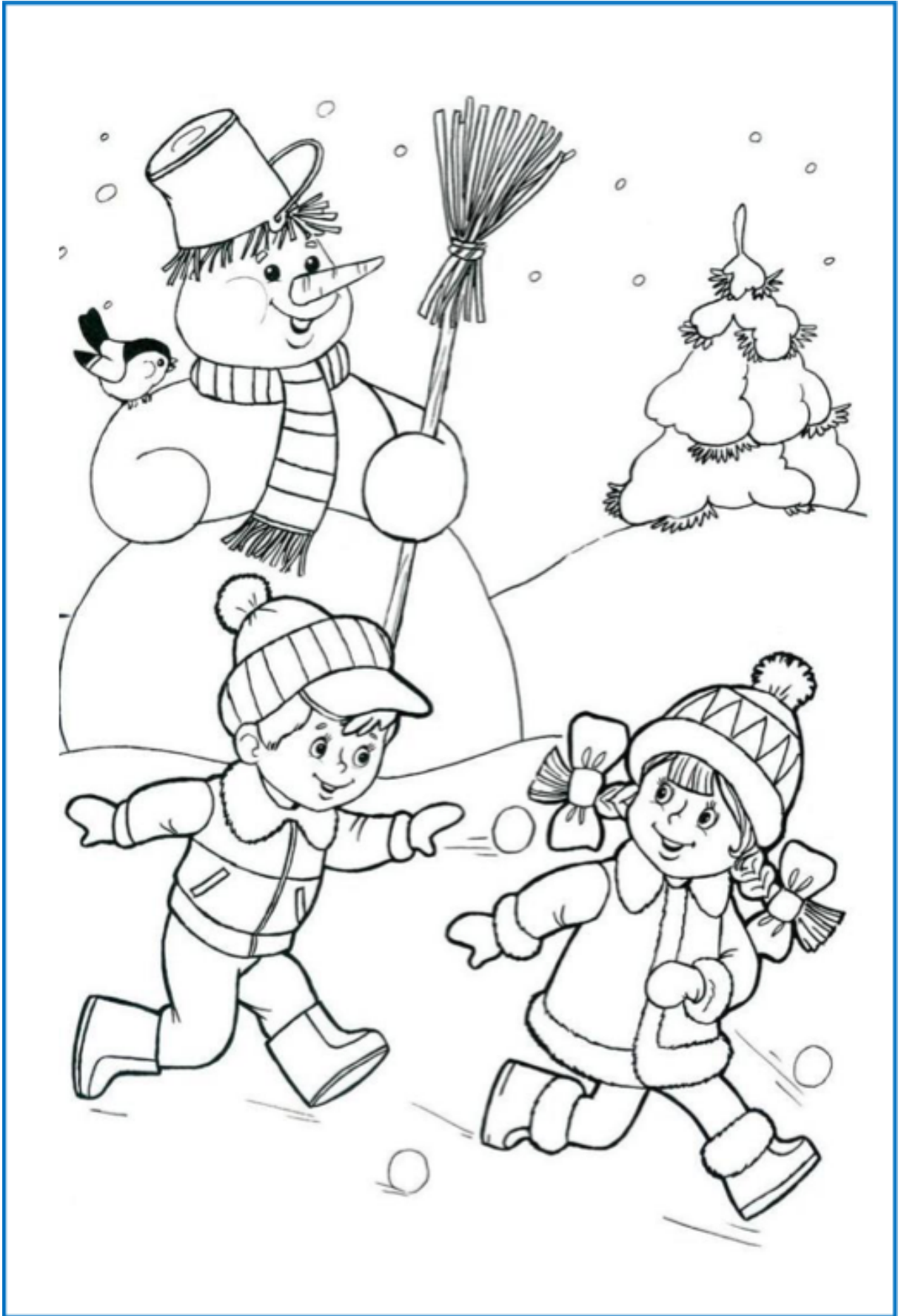
- 1) Nejdříve si vybarvi obrázek, který najdeš níže a pak ti ho rodiče rozstříhnou na pět částí a tvým úkolem bude jej složit.
- 2) Společně si s rodiči vyjmenuj, jaké znáš zimní sporty a co k nim potřebujeme. Rodiče ti mohou ukázat i obrázky.

Školky
Domažlice

- 3) Zahraj si na malého chemika a vyzkoušej si s rodiči pokus. Nalijte do sklenice vodu a dejte ji zamrazit. Po nějaké době vyndejte sklenici z mrazáku a popiš, co se s vodou stalo. Potom nechte sklenici s vodou venku a pozoruj, co se s ledem stane dál.

- 4) Vzpomeneš si na básničku, kterou ses učil/a? 😊

Pro předškoláky

- 1) Nejprve si s rodiči přečti pohádku „**Co je nejdůležitější**“. Pozorně poslouchej, rodiče se tě pak mohou zeptat o čem pohádka byla.

Co je nejdůležitější

„To počasí se docela zbláznilo,“ řekl Brok, když za sebou zavíral dveře od chléva. „Včera svítilo sluníčko, v noci přšlo a teď tam mrzne, jen praští.“ Zvířátka chtěla to bláznivé počasí vidět a honem vyběhla na dvůr. To ale neměla dělat. Dvůr se totiž proměnil v jedno obrovské kluziště. Kozlíkovi Ferdovi se okamžitě rozjela kopýtka a po bříšku dojel až do psí boudy. Za ním po zádech přijela kořata. Štěně se pokusilo před boudou zabrzdit, ale místo toho udělalo kotrmelec a přistálo Ferdovi na hřbetě. Prasátko válelo po ledě sudy a myšky se na to raději dívaly z okna, aby si nezpůsobily zranění. „Ať mi nepovalíte boudu, mládeži,“ strachoval se Brok se smíchem. „Škoda že nemám fotoaparát, abych si vás vyfotografoval. To byste koukali, jací jste sportovci!“ „Co to je, sportovci?“ divila se zvířátka neznámému slovu. „Sportovci sportují. Třeba teď v zimě hrají hokej, jezdí na saních, na lyžích, bobují nebo bruslí,“ vysvětloval Brok. „A co je to bruslí?“ vykoulilo oči kotě Broskvička. „Když chce někdo bruslit, potřebuje k tomu brusle,“ sdělil zvířátkům Brok. Zalezl do boudy a už ani neslyšel, jak se Broskvička ptá: „A co je to brusle, strejdo?“ „Děti, honem, jde se bruslit!“ na dvoře stály Žofinka s Mirkou a přes rameno se jim houpaly bílé boty, které mely na podražce připevněné kovové nožíky. Mirka za sebou ještě táhla sáně a Žofinka boby. Zvířátka stála a kulila oči. „No nekoukejte a pojdte! Na rybníce je led jako zrcadlo!“ Kdo by odolal takové výzvě. I myšky si uvázaly šály a vydaly se opatrně na cestu. Rybník byl opravdu jedno obrovské zrcadlo. Mirka s Žofinkou si obuly brusle a rozjely se po ledě jako dvě krasobruslařky. Zvířátka je chtěla napodobit, ale to neměla dělat. Nejlépe dopadla kořata a štěňata, protože mají na tlapkách drápky. Brzdila s nimi, až na ledovém zrcadle zůstávaly čáry. Ale zvířátka, která mají kopýtko, se na ledě nemohla udržet. Jako by jim někdo kopýtko natřel mýdlem. Když kozlík Ferda po desáté upadl, naskočila mu na hlavě chytrá boule a pod ní se narodil nápad: „Víte co, kamarádi, půjčme si od Mirky a Žofinky sáně a boby a budeme jezdit z kopečka nad rybníkem.“ Tak tenhle nápad stál za bouli na Ferdově hlavě! Když telátko sedlo na sáně a Ferda ho odstrčil, rozjelo se takovou rychlostí, že přeletělo celý rybník jako raketa. Honem uplavalo po hrázi rybníka zpátky na vršek a vyměnilo se s Ferdou. Odpíchlo ho tak mohutně, že Ferda přešel celý rybník a narazil na druhé straně do hráze. To ale netušil, že se za ním žene prasátko na bobech. Boby přesvištily rybník, vyskočily na hráz, usadily se i s prasátkem na Ferdových saních. To bylo smíchu a legrace. A když se všichni dost vydováděli, zavelela Mirka: „Tak to by pro dnešek stačilo, jdeme domů!“ „Počkejte,“ lekla se Žofinka. „Neviděli jste někdo myšky? Šly přece s námi!“ Všichni leknutím ztuhli. Co když se myškám něco přihodilo? Třeba těžké telátko někde kopýtkem prorazilo led a malá a lehoučká myška mohla dírou propadnout a utopit se. Nebo je mohly přejet rozjeté sáně! A co prasátko na bobech, kdyby myšky včas neuhuly? Zbyl by z nich jen placatý kožíšek. Všichni se s hrůzou rozhlíželi po rybníce i po stráni, jestli neuvidí kousek myšího ocásku. Z velké legrace bylo všem do pláče. „To jsme ale kamarádi,“ posmrkával kozlík Ferda, „když docela zapomeneme na ty nejmenší! Co řekneme myší mamince? Že jsme ztratili její děti?“ „Jéje, pojdte sem honem všichni!“

vypísklo radostně kotě Broskvička a všichni za ním utíkali na cestu k rybníku. Na zamrzlé louži tu tančily dvě myšky. Na tlapkách měly maličké brusičky vytvarované ze stříbrného papíru od čokolády. Jezdily na nich dopředu i pozadu, dělaly obloučky, vlnky, přehazovačku i piruety. Pak se chytily za tlapky a předvedly dvě výstavní holubičky. Na závěr se uklonily a řekly trochu zklamaně: „To už se jde domů? A nás to zrovna začalo tak bavit!“ „To bylo krásné sportovní odpoledne,“ usmál se večer Ferda na telátko. „To bylo,“ kývlo hlavou telátko. „Ale víš, co na něm bylo nejdůležitější?“ „Jasně,“ přisvědčil Ferda. „Že jsme se všichni vrátili zdraví domů.“ Telátko přikývlo a kopýtkem pohládilo Ferdu po hlavě právě tam, kde mu seděla chytrá boule. Zdálo se mu, že je ještě o kousek větší, než byla odpoledne na rybníce. Ale než to stihlo říct nahlas, usnulo.

2) Udělej si pracovní list

Pracovní list

Zajíček má velký hlad, v dálce stojí sněhulák.

Udýchaný skáče bos, ukousnout mu jeho nos.

